

[Ingomar Petersen.]

sløjfe § 80, at man måske kunne finde en dispensationsregel. Hvis man sløjfer § 80, som ministerens lovforslag indebærer, så er det reelt sådan, at man faktisk kan melde sig ud og ind, hvad angår statsanerkendelse, ligesom man nu har lyst til det, og så får vi i sandhed kaos. Så må man da hellere have én arbejdsløshedskasse for hele befolkningen, hvor alle er solidariske, både tjenestemænd og ikke-tjenestemænd. Det er da en løsning — det har hr. Ninn-Hansen for så vidt ret i — i situationen.

Ministeren må erkende, at vi i hvert tilfælde ikke kan nøjes med at sløjfe § 80; så må der andre ting til i den lovgivning. Vi skulle da gerne nå frem til igen, at vi ikke har den store arbejdsløshed, og sløjfer vi § 80, så kan alle teoretisk melde sig ud og sige: vi vil have et billigere kontingent, det kører vi med et års tid, så går vi fallit, og så må staten betale alligevel. Det kan da ikke være meningen.

Selvfølgelig kan der da være en fordel for ministeren ved at få sløjfet § 80, hvis man er lidt i klemme med Sømændenes Forbunds arbejdsløshedskasse, som man har frataget statsanerkendelsen, for så skal der da ikke gå 4 år, inden de kan få den igen, det ved jeg ikke. Men én ting undrer mig her; det undrer mig, at fremskridtspartiets ordfører, hr. Hølge, således tager Sømændenes Forbund under sine vinger. Det er virkelig en nyhed, som kom her ved denne debat. Det er virkelig en nyhed, og jeg vil godt spørge hr. Hølge om: var det en fortaleselse, eller er det rigtigt, at fremskridtspartiet nu står bag Preben Møller Hansen med de forskellige julelege, der er lavet i det forbund? Det vil jeg egentlig gerne have at vide.

Otto Mørch (S):

Jeg har ikke mange bemærkninger her i anden omgang, men jeg er lidt skuffet over venstres i al fald principielle lukken af. Da venstre plejer at være at finde i det daglige politiske arbejde, håber jeg dog, der åbnes for en praktisk løsning, selv om venstre meget stærkt har præciseret sine principielle synspunkter. Det håber jeg, fordi venstre godt kan se, når der er økonomi i en sag, og her er der jo, når det drejer sig om at løse det praktiske problem, i høj grad også samfundskonometri i sagen.

Venstre taler om, at kommunalarbejderforbundet blev rigt på denne ordning. Ja vel, det kan da godt være, de fik en betydelig styrkelse af deres forbunds midler på et vist tidspunkt, men jeg kan forsikre for, at i dag er kommunalarbejderforbundet bestemt ikke rigt, og hvis vi tager hensyn til den gamle bestemmelse, der fandtes før 1967, hvor man jo havde en forpligtelse til at tilbagebetale, skal vi sige gevinsten, så vil jeg vove at påstå, at kommunalarbejderforbundet mere end har betalt gevinsten inden for de sidste måneder, inden for det sidste år på grund af denne meget stærke arbejdsløshedsudvikling.

Venstre har ikke mindst inden for kommunale organisationer en betydelig indflydelse, og jeg vil godt spørge, om man synes, det vil være særlig heldigt, hvis vi nu får en opspaltning af dette store forbund i en række organisationer. Så tror jeg ikke, forhandlingsituationen på det kommunale område blev særlig let, heller ikke for venstres repræsentanter inden for disse kommunale organisationer.

Og så til fremskridtspartiet. Ja, det lyder altså hult, når I taler om solidaritet, men det er jo ikke første gang, jeg har sagt det. Jeg vil også gerne sige til jer, at netop kommunalarbejderforbundet har virkelig inden for de sidste år kæmpet for at klare deres opgaver. De kommer ikke kravlende og tigger og beder om hjælp i den forstand. De vil helst selv klare det, men nu har udviklingen, som jeg tidligere har skildret det, været af en sådan karakter, at de ikke har mulighed for det. Derfor synes jeg, det er forkert af fremskridtspartiet — der jo tidligere på dagen talte om, at vi skulle have stærke fagforeninger — at de nu skyder kommunalarbejderforbundet ud i mørket. Det er jo det samme parti, som gang på gang gerne vil tilgødese de rige her i samfundet og beskytte dem, og jeg har indtrykket af, at mange af dem, der har tilsluttet sig fremskridtspartiet, nu ikke hører til dem, der betaler de klækkelige fællesbidrag til samfundet. Det klarer de over visse skattereguleringer, så de undgår det.

Må jeg sluttelig sige til den konservative ordfører, hr. Ninn-Hansen, at jeg synes, han virkelig fandt det helt centrale i denne sag, nemlig: hvordan klarer vi det her på en god måde, sådan at vi tilgødeser de lønmodtage-